

Nr 109.

Av herr **Eriksson** i Stockholm, om dyrtidstillägg åt den hos riksdagens kamrar, utskott och kansli tillfälligt anställda personalen.

Riksdagen fastställde vid 1939 års riksdag avlöningsbestämmelser för den hos riksdagen tillfälligt anställda personalen. På grund av därefter inträdda förändringar i penningvärdet har sedermera från och med 1941 års riksdag, enligt särskilda för en var riksdag gällande grunder, bestämts att utöver fastställda avlöningsförmåner dyrtidstillägg skulle utgå. 1945 års riksdag beslutade viss höjning av den procentsats efter vilken dyrtidstillägget beräknades för den vid sistnämnda riksdag anställda personalen.

Även vid innevarande års riksdag kvarstår behovet av dylikt dyrtidstillägg. De för föregående års riksdag fastställda grunderna torde oförändrade böra bibehållas.

I proposition nr 3 föreslår Kungl. Maj:t provisorisk förbättring i löneställningen för vissa befattningshavare i statens tjänst m. fl. Det förefaller som om de motiv, som anförs för denna avlöningsförstärkning, även skulle vara tillämpliga för åtminstone viss del av den hos riksdagen tillfälligt anställda personalen. Därest riksdagen bifaller nyssnämnda Kungl. Maj:ts förslag torde det böra ankomma på bankoutskottet att pröva huruvida för riksdagens egen personal skäl för provisorisk avlöningsförstärkning föreligger och eventuellt framlägga förslag härom.

Under återopande av det anförda hemställes,

att riksdagen må besluta, att dyrtidstillägg efter ett procental av 28 skall under innevarande riksdag tills vidare, intill dess annorlunda kan vara av riksdagen bestämt, utgå dels å arvodesbelopp av högst 400 kronor i månaden till envar av den hos riksdagens kamrar, utskott och kansli tillfälligt anställda personalen, dels ock å arvodesbelopp, överstigande 400 men ej 900 kronor i månaden, till sekreterare hos kammare och i ständigt utskott samt notarie med sekreterargöromål i dylikt utskott, under förbehåll likväl beträffande sist omnämnda dyrtidstillägg, att det samma såvitt angår statstjänsteman må utgå endast för

tid, varunder vederbörande med avstående av samtliga med statstjänsten förenade löneförmåner åtnjuter hel ledighet från denna på grund av tjänstgöring hos riksdagen.

Stockholm den 18 januari 1946.

Ernst Eriksson

i Stockholm.